

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiæ Parisiorum, 1678

XXVII. In Librum V. Cl. N. Bocharti De animalibus sacrae scripturae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

Stilove incipient notare nomen;
Illud litterula asperent molesta.
Nam dulcedinis & suavitatum,
Divinæque soror benignitatis
Spiritus negat asperos habere.

XXVI.

AD P. FERRIUM

EXIMIUM VERBI DIVINI PRÆCONEM.

CUM tibi sint mores quos aurea prædicet ætas,
Aurea mens, torrens aureus ore fluat;
A duro nomen trahis illætabile ferro:
Credemusne ullam vocibus esse fidem?
Sed tamen in ferro vis est adjuncta nitore:
Martius atque suum fulgor acumen habet.
Nempe tua hæc, Ferri, laus est: fulgesque, ferisque:
Mixtaque fulgureâ vulnera luce facis.
Quanquam dissimilis ratio ferrique, tuique:
Das vitam; ferri vis inimica, necat.

XXVII.

IN LIBRUM V. CL. N. BOCHARTI

De animalibus sacra scriptura.

QUI veterum libros, spinosa volumina, vatum
Sperat inoffenso solus adire pede:
Ille per undantes malefidæ Syrtis arenas
Tendere securum posse videtur iter.
Non facies rebus, non pristina forma remansit:
Signa etiam voces destituere suas.

Dd ij

Heu! quæ deceptus sibi finxit somnia lector,
 Fœcundâ in proprios credulitate metus!
 Dum plantis pisces, insectis gramina mutat;
 Dum volucres credit nare, volare feras.
 Has demum ambages tollis, Bocharte: priusque
 Invia, jam nobis te duce plana via est.
 Spectraque, quæ dudum fallax induxerat error,
 Ingenii fugiunt lumine pulsa tui.
 Restituis formamque, antiquaque nomina rebus,
 Nec pateris dubiam vatibus esse fidem:
 Quos tibi pro tali merito reddemus honores,
 Aut quæ posteritas præmia fera dabit?
 Sed taceant homines. Mutis animalia linguis
 In laudes discent esse diserta tuas.

XXVIII.

AD EUNDEM.

Pro piscibus.

DUM mortale nefas ultricibus expiat undis,
 Atque hominum pœnas naufraga terra luit:
 Merferat ira Dei volucres & sæcla ferarum,
 Quæque domos celebrant, quæque vagantur agris.
 Et ni ferret opem fatali puppe Noachus,
 Perdita venturæ spes quoque gentis erat.
 Soli exultabant communi in funere pisces,
 Imperio læti cedere cuncta suo.
 Hanc illis sortem invidit damnosa vetustas,
 Et pœnæ expertes non tulit esse diu.
 Quos non perdiderat cœli furor æquore toto,
 Illos Lethæis improba perdit aquis.